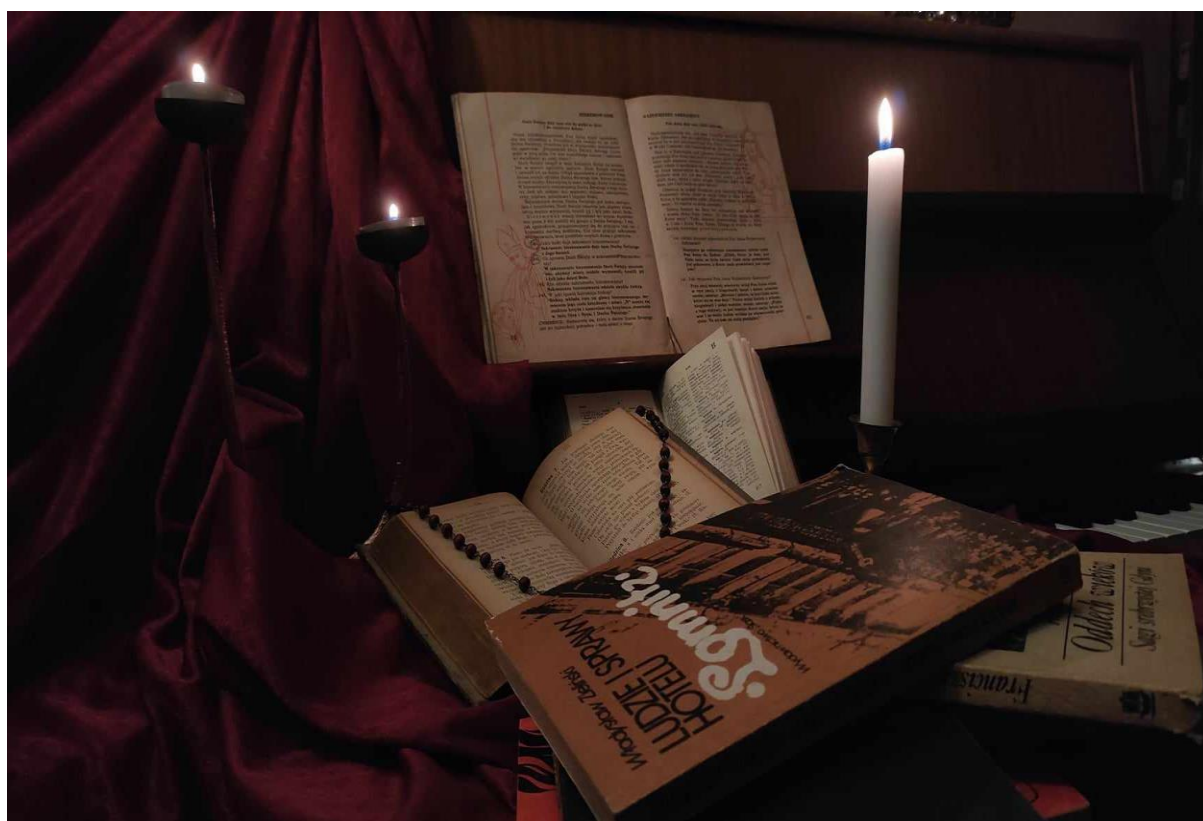

*Antologia
tekstów nagrodzonych
w XVI edycji
Powiatowego Konkursu Poetyckiego
„Nienazwane uczucia”*

Organizatorzy:

**Starostwo Powiatowe w Suchej Beskidzkiej
Liceum Ogólnokształcące im. Marii Skłodowskiej – Curie
w Suchej Beskidzkiej**

Jury:

mgr Izabela Korzec

dr Anna Szczerba

Kategoria : Szkoły podstawowe

I miejsce – Nikodem Kawa– Szkoła Podstawowa nr 1 im. Jana Pawła II w Suchej Beskidzkiej

II miejsce – Anna Ostruszka – Szkoła Podstawowa nr 1 im. Hugona Zapalowicza w Zawoi Centrum

III miejsce – Jan Stradomski – Szkoła Podstawowa nr 1 im. Jana Pawła II w Suchej Beskidzkiej

Wyróżnienie – Marta Gawel – Szkoła Podstawowa nr 1 im. Hugona Zapalowicza w Zawoi Centrum

Kategoria: Szkoły „średnie”

I miejsce – Lidia Budzyń – Zespół Szkół im. Hugona Kollątaja w Jordanowie

II miejsce – Magdalena Siwiec - Liceum Ogólnokształcące nr I im. Marii Skłodowskiej – - Curie w Suchej Beskidzkiej

III miejsce - Michał Talaga – Zespół Szkół im. Walerego Goetla w Suchej Beskidzkiej

Wyróżnienie – Kalina Mazur – Liceum Ogólnokształcące nr I im. Marii Skłodowskiej – Curie w Suchej Beskidzkiej

Sucha Beskidzka, 9 lutego 2024r.

Kategoria : szkoły podstawowe

I miejsce – Nikodem Kawa Szkoła Podstawowa nr 1 im. Jana Pawła II w Suchej Beskidzkiej

Deja vu

Nagły świst i błysk neuronów,
włos na karku staje dęba,
w głowie uczucie zapętlenia,
czy gdzieś to już widziałem?
To miejsce, to drzewo i ta sama zięba?
Na sośnie rudy kształt z igliwia
przygląda mi się ciekawie
Czy nie przytrafiło mi się coś podobnego?
Gdy siedziałem na trawie?
Nie! To niemożliwe, musiałem zmysły postradać!
I tak mnie ptaszę z błękitnym deseniem ogląda, miast pióra swe poprawiać.
I siedem sekund może minęło, sam ze sobą walczyłem,
śpiewne ptaszę odleciało,
ale dziwne uczucie wciąż zostało...

Jamais vu

Gdy widzę swego krewnego
coś bardzo znajomego
i dobrze poznanego
lecz wciąż, w mojej głowie izolacja i myśli migracja,
a gdy się dziwią że nie pamiętam, mówię
"Przeklęta derealizacja".

Ciało

Jestem automatem,

machiną organiczną,

perełką techniczną.

Lecz wiele jest mych słabości:

strach, choroby i zdrętwiałe kości.

I choć przez Boga perfekcyjnie wykuty,

przy najmniejszej błahostce czuję się otruty.

Zima

Piękne śnieżyce, biały puch

miły wieczór w górskiej chacie

przy gorącym napoju spokój

lecz nie w naszym klimacie.

Biel się z szarością miesza i z kolorem khaki

do karmników przylatują pastelowe ptaki

wielkie połacie błota i stęchłej zieleni

choć i w tej szarości biały puch się mieni.

II miejsce – Anna Ostruszka
Szkoła Podstawowa nr 1 im. Hugona Zapalowicza w Zawoi Centrum

MOTYLKÓW Z ZESZŁEGO ROKU REWIZYTA

Z jadalni po śniadaniu, gdy
wyjść próbuję, MOTYLEK
na firance z zeszłego roku
widzę wartuje! Do mego
    pokoju gdy wracam, na oknie inny
    MOTYLEK już siada! Tu też
    na parapecie, gdzie TRZY mandarynki
    w jaskrawym mandarynkowym tkwią
świecie. Też patrzą na
ten niedzielny ranek.
Zdumiewać się ja
nie przestanę!

III miejsce – Jan Stradomski
Szkoła Podstawowa nr 1 im. Jana Pawła II w Suchej Beskidzkiej

Przygotowanie

Raz, dwa ,raz dwa
Skok, upadek, wyskok na dwa.
Raz, dwa, raz , dwa.
Ćwiczę od nowa.

Czekam, marzę i wierzę,
Nikt mi tego nie odbierze.
Ćwiczę, słucham i walczę
Piłkę męczę.
Raz, dwa, raz dwa.
Skok, upadek , wyskok na dwa.

Mecz

Gramy, dalej, podaj, Ty daj.
Podaję, wychodzę, Słyszę.
Janek graj, usłyszę.
Gwizdek, gramy, podaję.
Walczymy razem , nie zawiodę Was.
Gol, gol.
Brawo nam biją. Wygrywamy.
Mamy to Panowie, mamy!

Sukcesy

Są takie skarby najdroższe.
Marzymy o nich, najukochańsze.
Są takie momenty wspaniałe.
Na które wszyscy czekamy.
Małe i duże.
Własne i wspólne.
Pragniemy , wyczekujemy.
Jak osiągniemy to prawie do Nieba skoczmy.
Takie to skarby najdroższe.
Nasze, najwspanialsze

Wyróżnienie – Marta Gawel
Szkoła Podstawowa nr 1 im. Hugona Zapalowicza w Zawoi Centrum

Okno

Otwieram okno, słyszę szum rzeki.
Otwieram okno, słyszę śpiew ptaków.
Podziwiam przez okno piękne drzewa i kwiaty.
Moja miejscowość to okno na świat.
Okno, którego nie chcę zamykać.
Czy każdy ma takie okno?
Mój widok z okna,
Co rano budzi mnie ze snu,
A wieczór układa do niego.
Ten widok to część małej ojczyzny – Zawoi
Ten widok to część mojego życia.
Otwieram okno ... nie chcę go zamykać.

I miejsce – Lidia Budzyń
Zespół Szkół im. Hugona Kollątaja w Jordanowie

„Mater martyr”

*Zasiadł ojciec przy kaplicy
Pomarszczony, bladolicy
Koło niego jest niewiasta
Duma ojca, duma miasta
Nie na darmo są w świątyni
Co więc patriarcha uczyni?*

*Wybór ma mały – przez obietnicy piętno
Gdy wróg atakował – by zachować tętno
Żydowską piosenkę sam zaintonował
i za ujście z życiem swych potomnych ofiarował*

*Wten się unosi w tej ciszy
Głos potworny – kto go słyszy
O radości wnet zapomnie*

*Chodźcie duchy, chodźcie do mnie!
niech o dziewcze się wypomnie!
Matka magii, żona adamowa
imię jej Lilith – bunt to i odmowa
Przyszła odebrać swe długie
Za pomoce, za przysługi*

*Chodźcie duchy, chodźcie do mnie!
niech o dziewcze się wypomnie!*

*Pojawia się piękna mara
Wnet ustaje tik zegara
na dziewczynę patrzy czule
I znikają wnet jej bóle*

*Dziecię mile, dziecię ładne, dusza twoja -
-teraz moja
ciało twoje -
-teraz moje
zmysł twój -
-teraz mój*

*Diabły niech otworzą zwój
By odczytać tych run moc
Wyłup oko, ujrzyj moc
Podaj wnet oko krukowi*

Niechaj wzniesie je w niebiosa
Przypatrz się jego szponowi
On jak okrutna jest osa
Kruk od ptaka więcej umie
Wszak kruk sam magię rozumie
W czarów naukę się zagłębia
On przechytrzy lwa, jastrzębia
Ty jak kruk będziesz wśród ludzi
gdy ten talent się obudzi!

Chodźcie duchy, chodźcie do mnie!
niech słowo ciałem się stanie!
Bo to nie są czary tanie
Lilith zamieszka w dziewicy
i w tej magii tajemnicy
Tejże zmiany nikt nie pozna
aż dziewcze olśnienia dozna

Jednym okiem patrzy w ludy
drugim spogląda na cudy
Już od ziemi oderwana
Już nie zazna łaski pana

I nie pragnie wcale łaski
Słysząc demonów oklaski
Potęgę swą znajdzie w piekle
i trwać będzie w nim zaciekle

Teraz ojciec płakać może
Teraz nikt mu nie pomoże
Splacił lilitowe długi
Wolny jest więc od przysługi

„Sól Hadesu”

Orfeusz za siebie spojrzął
odwróconą żonę Lot dojrzał
I w imię spojrzeń przeszłości
ucichła muzyka prawości
I ja chcę popatrzeć za siebie
Jakby w opuszczonym niebie
Twoja dusza niestała
Jak w myślach moich zastała

„Voile a deux”

*Od rana do zmroku
Coś trzyma mi kroku
Tuż przy mnie stoi
I już się nie boi
Ta niema obsesja
mej duszy secesja
Albo mam dwie twarze
Albo jakiejś marze
Duszę mą oddano
okrutnie sprzedano
Klasyk i romantyk
Nowe coś, czy antyk
Duszy opętanie
Czy choroby granie*

**II miejsce – Magdalena Siwiec - Liceum Ogólnokształcące nr I
im. Marii Skłodowskiej – - Curie w Suchej Beskidzkiej**

mon trésor

to chyba twój zapach
na mojej pościeli
i dodatkowe krzesło
przy stole

to chyba roztopiony śnieg
w miejscu gdzie stały
twoje buty

to chyba twoje pismo
na skrawku papieru
i kubek herbaty
której ja nie pijam

to wszystko przypomina
że nie jestem już sama

a miłość która trwa
jest możliwa

jakie niebo

kiedy śmierć po mnie przyjdzie
nie puszcę twojej dłoni
nie przerwę naszej rozmowy
nie spuszczę wzroku

kiedy śmierć po mnie przyjdzie
nie wpuszczę jej do środka
będę grała na zwłokę
aż weźmie mnie siłą

bo jakie niebo
może być lepsze od ciebie
jakie niebo wypełni tę pustkę

jakie niebo
nie będzie dla mnie piekłem
bez ciebie

początek wieku XXI

gdzieś tam

dziecko przymiera głodem
bez prądu ani wody
przy kołysance bomb

ponad sto pięćdziesiąt osób
zadeptano w ulicze
podczas hucznej zabawy

wybuchła saletra amonowa
a śmierć i zniszczenie
transmitowano na żywo

roztrzaskał się samolot
a tych którzy przeżyli
nikt nie chciał szukać

a ja znowu wstanę
nie będę wiedziała co ubrać
polubię kilka postów
ponarzekam na chłód

jakby nigdy nic

***

to śmieszne
jak sprzeczna jest
moja dusza

tak bardzo pragnie miłości
wydając na świat
tyle jadu

rwie się w stronę słońca
zakuwając się
w kajdany

stabilnie stoi na gruncie
dając się porwać
szeptowi

III miejsce - Michał Talaga **Zespół Szkół im. Walerego Goetla w Suchej Beskidzkiej**

WSPOMNIENIE

Swe spojrzenie wśród złota zbóż
Skieruj w moją stronę
I złotym słońca połyskiwaniem
Wymaluj szczęście na mej twarzy

Zerknij sponad gór
I ostrą granią skał
Na delikatności duszy mej
Wryj Miłości tej imię

Zobacz wśród wód rzeką płynących
Tę jedną kroplę łzy mej oblicze
Wylanej w chwili gdy raz pierwszy
Tęsknota serce przebiła

WESTCHNIENIE

Ta chwila
Co przyplywem sie stala
Na morzu uczuc wsród
Fal namiętności zagubiona

Spośród miliona
Jedna na tysiąc
Tak częsta
A jednak wyjątkowa

Niczym pióra dotknięcie
Ślad swój na sercu
Pozostawia

Delikatna rysa
Na soczewce oka

Już nigdy na świat
Spojrzeć tak samo
Nie pozwoli

(NIE)ZWYCZAJNOŚĆ

W tej chwili nieuchwytniej
Przez świat przeoczonej
Jedyne spotkania wspomnienie
Przez setki myśli zamazane

Spotkanie z ideałem
Co wcale idealny nie był
Z człowiekiem niezwykłym
Którego prostota wychowała

Z ostatnim słońca promieniem
Pierwszym stworzenia świadkiem
Ze łyzy czystością
Przez świat nieskalaną

Blaskiem płomienia
Nadziei iskrą ostatnią
Aksamitem
Duszę tkającym

Tak idealnym

Zwyczajności obrazem
Odbiciem
Kontrastem

Bo zwyczajność
Nie jest już zwyczajna
A w świecie sprzeczności pełnym
Taka już zasada

Że dwoje tak różnych
A jednak podobnych
W długości spojrzenia
Zakochać się może

MODLITWA ZŁAMANEGO SERCA

Przeminął czas
Bez rzuconych pożegnań
Kres rozległych chwil

Z bezkresnej piękności
Pod gwiazd sklepieniem
Gdzie dwoje jedności szukało

Błądzą
Gdzieś daleko gdzieś głęboko
Gdzie zakraść się nie zdołam

Czekam
Ogłuszone serce
I ślepy rozumie

Będę tęsknić
Kaleczyć
I cierpliwie stać

Bo gdy jak piasku ziarna
Czas dłoń mą opuści

Może raz jeszcze
Takim gwiazd układem
Bóg pobłogosławi

Który dwóm sercom
Raz jeszcze
W jedności spotkać się pozwoli

CREDO AMORE

W jakimś lokalu
Zza gazety liter
Obrazek nietuzinkowy

On niepewny
Ona zapatrzona

Niepewny pewności
Tej chwili nieuchwytej
Co nagle się stała
I nagle odejść może

Bojący się błędu
Choćby drobnego
Koszuli ubrudzonej
Czy też dłoni spoconej

Rozgląda się wokół
Szuka widma
Co tę chwilę
Przyćmić by chciało

Czy to już?
Czy aby na pewno?
Czy miejsce dobre!
Czy serce zdecydowane?

Ono już dawno
Do serca podskoczyło
Zabijając próbę
Tych kilku słów wykrztuszenia

A ona?
Czy taka spokojna?
Taka zamyślona?
Czy się spodziewa?

Zapatrzona
W te oczy
Które kłamać
Nie potrafiły

I tym razem
Nie skłamały
A ona?
Bez słów zrozumiała
I jednym "tak"

Dwa serca
W całość
Połączyła

A oni?
Tacy normalni
A jednak szczęśliwi

Bo w tej kawiarni
Jakby sami byli

Wyróżnienie – Kalina Mazur – Liceum Ogólnokształcące nr I im. Marii Skłodowskiej – Curie w Suchej Beskidzkiej

“Porównywanki”

A kiedyś to zima była większa

Ilość grząskiego śniegu utrudniała drogę nawet do stodoły obok mojego domu,
kiedy teraz jest tam tylko błoto

Całus zimy,
utrzymywał się całe 5 miesięcy
Mrozy miło, czule
opiewały czerwone policzki śmiejących się dzieci

A kiedyś to zima była większa,
a kiedyś to jej oczy śmiały się jaśniej

Porównywanki czasu,
pozostawiające piętno krzywdzącej nostalgii,
do czegoś tak bezpowrotnego.

Dziś nie zmieni się we wczoraj,
a skoro jutro jest tak niepewne,
śmiejmy się z czasem.

“Marność nowego początku”

Od społeczeństwa bije transparentna prostota,
obserwowana w codziennych gestach,
choć w tle tego wiersza ktoś tłucze o beton

zbiór przypadków, czy znamię przeznaczenia?
dylematy współczesne kończą swój żywot,
gdy turysta z piwem w ręku podbija świat.

Z tej szafy zwrotów akcji wyciągamy wnioski,
siedząc w skwerku, z zimowym słońcem na twarzy.

ludzie snują się na palcach
wokół mglistych plant,
gdy oczy w ziemi,
a ziemia w oczach :

odbija się poranna jutrzienka,

a ta cisza przesyca zgarbione plecy blondynki z psem na smyczy,
mamy Nowy Rok,
chodźmy zjeść resztki.

“Współczesna dżungla ”

A co gdyby uciec do dżungli? -
zapropnowała moja Bliska.

Dzikość i pełnia natury tak pięknie pachnie,
gdy siedzisz owinięty kocem,
z ulubionym australijskim reportażem,
a zapach który tak intensywnie czujesz,
to tylko płomyki ikeowskich świec, o zapachu “Twoja Zima”,
które tańczą w powietrzu walca
i wyśmiewają się z tych naszych
egocentrycznych zachcianek,
powrotu do prehistorycznych instynktów,
w świecie konsumpcji.

